

Šestačtyřicátěj - Ryvolové, bratři

1973

A7
My měli camp tam co stával ten mlejn

jak vyhořel a nikdo neví proč
D7
my vždycky táhli k místům zapadlejm
A7
tam líp zněl náš střeleckej kolotoč
E7 D7
nám tenkrát vítr hrával v uších blues
A7
a každej z nás byl víc než jenom haur
E7 D7
a ve fasádě z prostřílenejch blůz
A7 E7 A7
byl pro nás Kristus míň než Schoppenhauer

Nám bylo jasný že je válka vůl
a kapsy pořád plný nábojů
z nás každej byl jen slepej somnambul
z rozprášených válečnejch praporů
my nevěděli tenkrát že je zlý
když máme místo chleba v ruce nůž
a tak jsme byli bojem posedlí
že každej z nás byl v sedmnácti muž

Co my tam bože vystříleli ran
ve vočích smrt pár chlupů pod nosem
my netušili že "No pasaran"
se nespojuje z žádným patosem
A holky pro nás byly jenom stín
dyť neuměli ani nabít Brenn
nám krví plála barva jeřabin
a tabákem čpěl vyplivnutej hlen

Tak jezdili jsme dlouho na ten flek
a stříleli sme líp než znali psát
a každej z nás byl White nebo Black
a sháněli sme obvaz kolikrát
pak jednou večer objevil se chlap
a to byl konec všem nevinejm hrám
on jak se koutkem usmál spouští klap
a povídá: Davaj brot já hlad mám.

Nám bylo jasný že to není fór
ten chlap měl voči ze kterejch šel strach
a já teď vím jak zní andělů chór
když slunce tluče mozku na poplach
Pár dlouhejch vteřin bylo slyšet jen dech
a vítr co si v borovicích hrál
pak od Steveho ruky plamen šleh
a výstřel dozněl tam co ten chlap stál

My stříleli jak smyslů zbavený
a Pade pustil zbraň a zařval " Dost! "
Jen kouř vytékal z hlavně kalený
a z ruky krev a mrtvej byl náš host

Že každej z nás je slepej somnambul
my nevěděli tenkrát že je zlý
nám bylo jasný že je válka vůl
a najednou jsme byli dospělí